

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ. Dixerunt ad Iesum fratres eius, transi hinc, & vade
in Iudæam, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

ad affectum rectitudinis in operatione subsistat. Intueri inter hæc, egregium prædicatorem libet, quanta arte magisterii, fidelium animas velut in cythara chordas tensas, alias amplius tendendo extenuat, atque alias à tensione sua relaxando conservat. Aliis etenim dicit, non in comessationibus & ebrietatibus, non in cubilibus

Rom. 13. & impudicitis: Et rursus ait, mortificate Coloss. 3. membra vestra, quæ sunt super terram. Et 1. Tim. 5. tamen Prædicatori carissimo scribit dicens: Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. Illas ergo chordas attenuando tendit, ne non tensa omni modo non sonent, hanc vero à tensione temperat, ne dum plus tenditur, minus sonet.

In quibus sancti Papæ verbis non modò vides, quod vera mortificatio temperata esse debet, sed quod præcipuè videndum est, id apertè patet, quòd sit nostra potius ab alio temperanda quàm à nobis, cum ipse sanctus Timotheus quantumcunque sanctus & peritus, accipere debuerit ab Apostolo, sui

regulam victus & temperantiæ normam. Tu vciò, tu à te solo præsumeres audiendam tuæ temperaturam vitæ! Tu quis es? nunquid Timotheo sanctior aut sapientior? Audi rursus Scripturas: Audiens sapiens sapi- entior erit, & intelligens gubernacula possidebit, id est, sic intelliget quomodo se tutò & securè possit gubernare, ut vix alioquin id ex se intelligat: Unde & ibidem paulò post: Ne imitaris prudentia tua, ne sis sapiens apud te- metipsum. Et iterum, vidisti hominem sa- pientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens, qui se videlicet novit, & se ab alio regendum sinit. Tunc enim insipiens, qui sapienter ab alio regitur, sapientior est sapiente, qui se insipienter regit.

Vide in 1. parte hebdomadam tertiam post Epiphaniam, & præcipuè Feriam 4. & 5. Ubi hæc declaratur Veritas.

Grande malum propria voluntas, quæ se in bono bene faciendo non sinit dirigi.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, Dixerunt ad Iesum fratres eius transi hinc, & vade in Iudæam, &c. Ioan. 7.

VERITAS PRACTICA-

Quæ est regula Temperantiæ in edendo, eadem est in loquendo.

Humana consilia eò sæpè pejora quò meliora.

Vel sic.

In 3. parte, Feria 5. hebdomada 14.

Eadem est oris Temperantia in loquendo, quæ est in edendo.

DIXIT eis Iesus: Tempus meum nondum advenit.

In 3. parte, Feria 6. hebdomada 7.

Sic est omni negotio tempus & opportunitas, ut nisi adsit tempus & opportunitas, vix ullum fiat negotium.

AD SUMENDA, EX ÆQUO, DEXTRA VEL SINISTRA DE NOBIS DICTA.

In 4. parte, Feria 4. hebdomada 18. ubi hoc enarratur Evangelium.

Humana de nobis iudicia sic sunt humanè audienda, ut non humanitùs audiantur.

Et murmur multum erat de eo in turba.

Id est, non secundum humanum sensum, quo in dexteris nimis exultamus, & in sinistris nimis abicimur.

CONTRA LINGUÆ INTEMPERANTIAM.

In 4. parte, Feria 2. hebdomada 15.

X 2

Et

Et cum alii de Christo dicerent, quia bonus est, alii non, prout unusquisque sibi de illo fingeat; facis opportuna videtur etiam, quæ ibidem sequitur Veritas:

Nisi se quisquis Christo conformet,

Christum sibi conformabit.

Id est, sic de Christo iudicabit; quoad mores præcipud, secundum suum sensum, & non secundum rei veritatem. Quod est valde damnosum.

FERIA QVARTA.

CHRISTVS AD SE SEQUENTES

*Et se plangentes conuersus, futuras denuntiat
pœnas non pœnitentibus.*

Filia Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete.

Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Luc. 23;

VERITATES PRACTICÆ.

CruX interdum quidem à corpore, sed nunquam ab animo deponenda.

SENSUS est de Cruce pœnitentiæ, sicut enim lignum aridum est omnis impœnitens; sic fructuosum lignum sunt verè pœnitentes. Est autem CruX pœnitentiæ seu pœnitentiæ duplex, una interior, exterior altera. Illa est dolor animi de peccato, ista est dolor corporis propterea castigandi. Quando itaque dicitur Cruce interdum posse deponi à corpore sed non ab animo, perinde est ac si dicas, dolorem corporis posse intermitteri, sed non dolorem animi.

RATIO est manifesta, quia semper displicere debet peccatum commissum.

Sed si dolor animi desineret aut intermitteretur, tum etiam desineret displicere peccatum.

Ergo nunquam intermittendus ille dolor, nec ab animo CruX deponenda, sicut nec ipse Christus unquam deposuit.

I. PUNCTUM.

Sequēbatur autem illum multa turba populi & mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum; Conuersus autem ad illas Iesus dixit: Filia Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros, quoniam

ecce venient dies, in quibus dicent, Beata steriles & ventres qui non genuerunt, & ubera quæ non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus: cadite super nos: & collibus, operite nos: Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?

Ex his verbis elici possunt tres affectus; primus, Compassionis in Christum, ad imitationem illius turbæ & mulierum, quæ plangebant eum. Secundus, admirandæ & imitandæ pietatis ipsius Christi Domini, qui magis deplorat & deplorandam suadet futuram illorum miseriam, quam suam propriam. Tertius, peramandæ & nunquam deponendæ Crucis nisi amore ipsius Crucis, ad exemplum Christi, qui non alio animo à Cruce ferenda destitit, quam ut in ea gravius pateretur & moretur. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido Hebr. quid fiet? O nunquam satis ponderata verba! Si Christus innocens ita passus est propter te, quid te convenit non modò propter illum sed propter te ipsum pati? Quod si verò hic pati recusas, quas non debes expectare pœnas post mortem, tu qui nihil aliud es quam lignum aridum, cuius consummatio in combustionem?

Quamobrem seridè de amandâ & colenda Cruce seu mortificatione continua cogitandum: quæ si tamen interdum quoad corpus remittitur, nunquam verò est animo deponenda, nunquam deponendus affectus sui corporis mortificandi, nunquam deponendum studium sui animi reprimendi, nunquam de-

nique.